

הוא האחרון

תיקשור עם אהרליה ובנימין, ירושלים, ט"ז ניסן, חול המועד פסח תשע"ה

אהרליה:

אני רוצה רק לומר כמה מילים, מילים ספורות, כי ה'כוכב' של הלילה הזה – זה בן (בנימין גולדן)... ואני רק רוצה לומר שממש אנחנו מגיעים לסוף, ואנחנו מרגישים את זה מאד חזק, ומי שלא מרגיש את זה – יש לי שאלה גדולה אם הוא חי או לא... כי זה כל כך ברור, וכל כך מפתח, וכל כך הולך במהירות-הבזק – שאין מה לומר, זה פשוט ברור לכולם.

ולא רק זה, זה הולך לפי הנבואות במדויק, בלי לדמיון, זה ממש כל השמות המוכרות לנו בנבואות, השמות של כל הארצות וכל הכוחות שפועלים, ממש מדויק **ר' ילקוט שמעוני, הובא להלן**. אז אם כן ה' מביא לנו דברים מדויקים. אמנם יש שלא רוצים להאמין, והם מבלבלים את המת, אבל כל בן אדם עם קצת ידע וקצת רצון לדעת את האמת, לראות את האמת, רואה את זה. מי שרוצה לראות ברור וחד – יכול, כמו מה שמיישלה אמר שהרבה יהודים יראו את אליהו הנביא בפסח, ואני חושב שהוא דיבר על היום האחרון של פסח, אבל אפילו אם דיברו על הלילה של פסח (ליל הסדר), זה לא אומר שצריכים לראות עם העינים. צריכים לחוש את הנוכחות, ואם חשים את הנוכחות – זוהי **ראיה**, ואנשים שלא מרגישים חזק דרך החושים, דרך הנשמה, את הנוכחות של הקב"ה, שהוא שלח את אליהו הנביא, אז אני מרחם עליהם.

וכל יהודי ששומע את התיאור של קבלת עול מלכות שמים בהר-סיני – מתרגש מאד, כי למעשה כל נשמה יהודית היתה שמה **וְאֵת אֲשֶׁר אֵינָנו פֹּה עִמָּנו הַיּוֹם...** זה לא שצריך לדמיון משהו מחדש, הנשמה היתה וראתה, והיא הרגישה ואמרה 'נעשה ונשמע'. לא צריך להיות דמיון מפותח, רק זיכרון. צריכים לזכור מה שראינו פעם, צריכים לא לשכוח **וְכֵן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ, וְכֵן יִסְדֹּר מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ... / דְּבָרִים יְיָ, צְרִיכִים לְהוֹרִיד אֶת הַגְּשֵׁמִיּוֹת כְּדֵי שֶׁלֹּא נִתְבַּלְּבַל.**

אנחנו רואים כל מיני דברים, אצל החרדים זה חתונות מפוארות או לא-כל-כך מפוארות, רואים כל מיני אירועים, אפילו הולכים בפסח לכל מיני סרטים כביכול 'כשרים לפסח'... וזה מבלבל את הזיכרון שלנו **וְזָכְרוּ... / סוּף מִלֵּאבֵי עֵשׂוּ**. ואז כאשר אנחנו לא זוכרים שהיינו בהר-סיני – אז איך אפשר לראות במרכאות כפולות את אליהו הנביא...? איך אפשר לראות אותו כשאנו קמים ופותחים את הדלת, מקבלים את פניו – איך נוכל להרגיש את הנוכחות שלו כשהראש שלנו עוד בתוך הסרט 'עמי ותמי' וכל השטויות של החילונים, של הגוים, לבושים כאילו ב'חרדיות'?!... זה מבלבל את כל הזיכרון שלנו, את כל הרגש של הנשמה שלנו, וזה משאיר אותנו כמו גוים **וְיִצְחָק עֲצִיבִים... / הַיּוֹסֵעַ יֵשׁ אִין**. וכל החלק של הנשמה, הרך, והגמיש, והחם, והקרוב לה' – נהיה כמו אבן **וְסוּבָה נֶבֶל**, כי שוכחים ממנו, ולא מפתחים ושומרים על כל היופי ועל כל הקשר הרוחני עם האמת **וְכֵי אֵם עֲוֹנֹתֵיכֶם הֵיוּ מְבֹרָכִים...**

אז עמ"י, העם האהוב ביותר של הקב"ה, תעזרו לקב"ה להחזיר אתכם בתשובה, להחזיר אתכם לאמת. תעזבו את כל הטיפשות. זה רק עושה אותנו קשים כמו אבן, ולא רכים, לא מקבלים כמו לב יהודי אמיתי, כמו נשמה אמיתית, יהודית. תחזרו, תחזרו עכשיו, אחר כך יהיה מאד קשה. וכשבאמת נראה את אליהו הנביא אפילו עם העינים שלנו – נדע שאנחנו כבר בגאולה השלימה.

מדרש ילקוט שמעוני, ישעיהו סימן ט'

א"ר יצחק שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי אומות-העולם מתגרים זה בזה, מלך פרס מתגרה במלך ערבי והולך מלך ערבי לארם ליטול עצה מהם, וחזור מלך פרס ומחריב את כל העולם וכל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים ונופלים על פניהם, ויאחזו אותם צירים כצירי יולדה, וישראל מתרעשים ומתבהלים, ואומרים 'לחיכן נבוא ונלך, לחיכן נבוא ונלך? אומר להם: 'בני, אל תתייראו, כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם. מפני מה אתם מתיראים? אל תיראו, הגיע זמן גאולתכם! ולא כגאולה ראשונה גאולה אחרונה, כי גאולה ראשונה היה לכם צער ושעבוד מלכויות אחריה, אבל גאולה אחרונה אין לכם צער ושעבוד מלכויות אחריה."

בנימין:

מה לומר, מה לומר, מה עוד יש להגיד. דבר אחד אני כן יכול להגיד לכם, שזה שהרב וואזנר זצ"ל בן ה-102 עזב את העולם שלנו, שה' קרא אותו בחזרה לעולם שכולו טוב – זהו הסימן שאנחנו בתחילת ההתדרדרות הגדולה ביותר לפני הגאווה"ש. וזה ילך מהר, זה ילך ממש מהר. הירידה – חדה, ובכל ירידה חדה יש מהירות גדולה. לכן אני מזוהר את כולם, מזוהר את כולם, לקחת נשימה ארוכה, ולקשור קשר חזק מאד עם הקב"ה, כי אם לא – הנפילה הזאת תפחיד ותשגע

אתכם, ולא תוכלו אפילו לנשום, אפילו לחשוב איך להציל את עצמכם. מי שמתכוון עכשיו – לא יפחד, הם ידעו שהם כביכול בידיים של הקב"ה ולא יהיה להם את הפחד של הירידה החדה הזאת.

אתם בודאי עברתם פה-ושם פיזית ירידות חדות. לא מדבר על בחינה רגשית, אני מדבר כמו על רכבת-שדים. זו הרגשה שעולים למעלה, וכשירדים – הבטן עולה לגרון... וזה פחד נוראי, אפילו שאתם יודעים שזה רק 'כאילו'. אבל עכשיו זה לא 'כאילו', עכשיו זה באמת. כשמתחילים לרדת למטה, אז באמת זה מפחיד אם לא מוכנים. אבל אפשר לעצור את ההרגשה המאד-לא-טובה, אפשר לעצור את הסכנה, אם אנחנו מחזיקים בחבל הרוחני שקושר אותנו אל הקב"ה. כל זמן שאנחנו מחזיקים בחבל הזה – אי אפשר לרדת, ומהחבל הזה ה' ימשוך אותנו למעלה, למעלה, ולא נרד. אנחנו נחזיק את החבל, כולם ירדו – ואנחנו נעלה. רק להחזיק את החבל. אבל זה לא פשוט להחזיק את החבל הזה, צריכים להאמין, צריכים לרצות להיות עם הקב"ה, לא רק להציל את עצמינו אלא בראש ובראשונה להיות עם הקב"ה יותר מכל דבר בעולם, יותר מכל קשר בעולם הזה **וְיָמֵי לֵי בְשָׂרֵיכֶם, וְעַתָּה לֹא חַפְזֵי בְּאֵרֶז... /** רק את זה אנחנו רוצים, ואז הוא ימשוך אותנו למעלה עם החבל הזה.

הרב שמואל, הצדיק הגדול זצ"ל, הוא היה ממש יהודי 'מעל ומעבר', הוא לא נכנס לשום מחלוקת, הוא פסק כמה שהוא היה בטוח שזוהי אמת ולא נכנס לשום ריב עם אף אחד. הוא נשאר בד' אמות של התורה ולא יצא ולא התערבב עם כל הפוליטיקאים בין החרדים. הוא לא לקח צד אחד נגד השני. הוא פשוט פסק. הוא פסק – והוא פסק בלי השפעות של עסקנים. הוא פסק את האמת שהוא האמין בזה, מבוסס על הקירבה שלו להקב"ה ועל הידע העצום שלו בתורה והאהבה שלו לעם ישראל. ברגע שפסק גמר את העסק.

אבל הוא נשאר בסוף. הוא נשאר האחרון של הדור הזה והסתלק מן העולם. הוא נשאר האחרון שהוא למעשה היה האהוב של כולם, גם האשכנזים-הליטאים, גם החסידיים, גם הספרדיים. ואפילו החילוניים חילקו לו כבוד, למה? כי הוא לא ירד לרמה שלהם, הוא לא התעסק עם הפוליטיקה שלהם. הוא סגר את עצמו מאחרי ד' אמות של התורה ולא הוציא את עצמו בכלל לרחוב המלוכלך. ולכן הוא היה האחרון שה' לקח בחזרה לפני הצרות הענקיות שמחכות לעולם הזה, ההרס והמוות העצום שעומד לנו בעתיד הקרוב. הוא האחרון. הוא לא יכול כבר יותר לכסות אותנו ולשמור שהמקטרגים בשמים לא ידברו נגדינו. הוא שם עם כל הצדיקים, ועכשיו אין לנו אף רב שיכול להציל אותנו, אין לנו אף צדיק שיכול להבטיח לנו שבזכות שלו אנחנו ניצול. יש צדיקים, אבל את זה הם לא יכולים להבטיח, כי הם צדיקים, בודאי צדיקים, אבל לא לכל העם, הם לא עם כל העם. הם בחלק רציני עם הפוליטיקה, ומי ששם פוליטיקה כבר לא יכול להציל אותנו. לכן, אנחנו בודדים, בודדים ולבד. ויכול להיות שיש אשה עם בעל וילדים, ויכול להיות גבר עם אשה וילדים ומיליון קרובים, וכולם 'חרדים כביכול', אבל כל אחד יהיה לבד, כל אחד יִשְׁפֵט לבדו. וכל אחד יצטרך להציל את עצמו, בלי הרבנים הצדיקים שפעם היו, שיכלו להתערב בשבילנו, שיכלו להבטיח לנו ש'אם נעשה כך וכך ה' יציל אותנו'. זה כבר נגמר, זה כבר לא קיים. כל הצדיקים האלה הם כבר בשמים, ועכשיו כל אחד יצטרך להציל את עצמו. איך אומרים באנגלית? Every man for himself. אין מה לעשות.

נצטרך להחליט שזורקים את העגל הזהב וזורקים את כל הגעשטשקע'ס (האלילים) שיש לנו מהעגל הזהב אפילו שאנחנו 'כאילו חרדים', והיים אך ורק כדי להיות קרוב להקב"ה, וסוגרים את עצמינו בתוך הגטאות שלנו, ומתנתקים מהסביבה הגדולה והמטונפת, ומשתדלים להיות אך ורק להיות קרובים להקב"ה, ואם לא – לא נוכל אף פעם לעשות תשובה **וְיִשְׁעִיהוּ לֹא יֵשׁ: יְבִי בְיּוֹם הַהוּא יִמָּאָסוּן אִישׁ אֶלְיָוִי כִּסְפוֹ וְאֶלְיָוִי זָהָב וְאֲשֶׁר עָשׂוּ לָבֶם יִדְבְּקוּ חֲטָאֵי, וְהִ' יִתְקַלֵּל יְיָ לְאִין**. חייבים לזרוק את הכל מהעולם הזה המטונף – ולחפש את הקב"ה בלבד, איך שהוא רוצה שנחיה. ואם נדאג לכסף, אוכל, קורת-גג, זה הוא שידאג לנו אם אנחנו נהיה אתו. ואם לא, ח"ו, אז לא משנה כמה כסף כביכול יהיה לנו בבנקים, זה לא יעזור לנו, לא יהיה לנו איפה להסתתר, ה' ימצא אותנו ויגמור אותנו, ח"ו **וְעַמּוּס ט'**. לכן ישנה רק דרך אחת לכל נשמה יהודית, וזה – לזרוק את השקר ולתפוס באמת, ומי שלא יכול, פשוט לא מסוגל לעזוב את כל הטינופת ואת כל השטחיות – אז כנראה שהוא לא היה מהתחלה נשמה יהודית, או שהוא היה ערב רב, או שהוא פשוט גוי שהתגלגל בין היהודים.

הרב ואזנר זצ"ל, סגר היסטוריה, תקופה גדולה, שה' נתן לנו בגלות. הקב"ה יצא איתנו לגלות, הוא שלח את השכינה שלו לגלות יחד איתנו **וְיָרַח בְּלֵךְ, מֵאֲמַר אֲרִאֲנוּ וְלֹא**

עתידי... ועכשיו השכינה פה בארץ, הוא עזב את העולם הגדול, הוא פה בארץ ישראל. ליהודים פה בא"י יש יותר סיכוי לראות את האמת, ולא להא לה שבוחר'ל יש פחות סיכוי, כי הם יותר מבולבלים, אבל גם פה הרוב מבולבלים, אפילו בין החרדים, אבל יש לנו פה יותר סיכוי. השכינה נמצאת לגמרי פה, עזבה את חוץ לארץ, ולכן יש הרבה יותר אנטישמיות שכל יום זה גדל וגדל, וזה הגיע גם כן לכך שראשי-מדינות וכל מיני אנשים חשובים כבר נותנים גם כן רמזים שנמאס להם מן היהודים. [ע"י תפארת יהונתן על פרי ניצבים, חובב במאמר 'בלע המות לנצח']

הקב"ה פה איתנו. אם נהיה איתו – ארץ ישראל תהיה המקום הבטוח ביותר [יצחק ציון תהיה פליטה... ס' עובדיה]. בחו"ל, אם יש צדיקים שמה, אז ודאי ה' יציל אותם, זה לא יהיה פשוט. וכמה יהודים בטוחים שהם כל כך צדיקים, וזה שהם בוונים בתי-מדרש בתוך הבתים שלהם זה עוד לא עושה אותם צדיקים, זה הרבה פעמים עושה אותם 'שוויצרים' (גאים), ששמחים להראות שיש להם כסף, ובוונים בית כנסת בתוך הבית, וכו' וכו' [וישבע ישראל את עשו – ויבן היקלות, אשיל י"א ח' המין הר]. **לצערי הרב, הם חיים הרבה באשליית גדולות.** יש הרגשה שכל הבתים האלה שיש בהם בית כנסת או בית מדרש בתוך הבית יעופו וימצאו מקום לנחות פה בא"י... טעות, טעות גדולה! זה רק אלה שצדיקים ממש. וכמה יש כאלה? יש הרבה 'כביכול צדיקים', אבל כמה שבאמת צדיקים?

ולמה ניגורע... מתוך ספר חסד לאברהם (מעין ג' נהר כ"ב): '... וכשישראל בני קיבוץ גליות (אלו שבאו לא"י לאחר ביאת המשיח) יראו שאחיהם (אלו שהיו כבר בארץ ישראל בזמן ביה"מ) נעשו בריה חדשה, ופורענים באויר ללכת ולדור בגן עדן תחתון ללמוד תורה מפי השם יתברך, אזי יתקבצו בני קיבוץ גליות בדאגה בלבם ודאבון נפש, ויתרעמו למלך המשיח, ויאמרו: 'וכי אין אנו בני ישראל כמותם, מאין זכו הם להיות רותניים בגוף ונפש מה שאין כן אנו ולמה נגרע?' ואומר להם מלך המשיח, כבר נודע ומפורסם שכל מידותיו של הקדוש ברוך הוא מדה כנגד מדה, אותם שהיו בחו"ל והשתדלו לבא בארץ כדי לזכות ולפטר טהורה, ולא חשו על ממונם ולא על גופם, ובאו בים וביבשה, ולא חששו להיותם נטעיים בים או נגזלים ביבשה או להיותם שבוים ביד אדונים קשים, ובעבור שעשו העיקר מרוח ומנפשם ולא ממונם וממונם, לכן חזרו ורותניות מדה כנגד מדה. ואמת שהייתם יכולים לבא בארץ כמותם ונתרשלתם לבא בעבור תמדת הממון וחששתם לממונים וגופכם ומהם עשיתם עיקר ומרוחכם עשיתם טפל, לכן נשאתם גשמיים מדה כנגד מדה. ולתמדת ממון שחמדתם הנה הש"י נותן לכם ממון בלי שיעור... ע"ש.

ועכשיו נצא מהעול הזה אל החופש, וזה החופש! נתפטר מהיצר הרע! מה יכול להיות יותר טוב מזה? מה יכול להיות יותר משמח מזה? חשבון בנק מלא דולרים שלא שוים כלום... או אירו, שזה פרי דמיון של האדם? [וירחם עמל ואון] מה? זה הכל דמיונות, שטויות שהיצר-הרע שולח לנו. העולם הזה – שקר, שקר, שקר. והכנסנו את השקר הזה פנימה, עם החטא הראשון של האדם הראשון, ועכשיו נתפטר מזה. וזה נקרא 'לצאת ממצרים', זה 'לצאת לחופש', 'להיות בני חורין', להיות הבנים האמיתיים של הקב"ה [מלאכי ג' י"ח]. וזה מה שיש לי להגיד.

אני בוכה מאד-מאד על החורבן שלנו, הרב וואזרנ זצ"ל, שאנחנו אין לנו כבר מה שקוראים 'מטריה' מעל ראשינו ששומר עלינו שפצצות לא יפלו עלינו וכו' וכו', אבל עדיף שנתקרב עוד לקב"ה. ר' שמואל – הוא במקום מעולה, אין לו שום בעיה, אין לו שום דבר לדאוג לזה, הוא מסודר, ה' אוהב אותו ויש לו מקום שמור רק בשבילו בגן עדן. עכשיו בא התור שלנו להוכיח את עצמנו לקב"ה, שאחרי כל השנים האלה מהאדה"ר סוף-סוף אנחנו מגיעים למטרה, מגיעים לשבת. נגיע, נצא מהעוה"ז, וניכנס בדיוק לשבת. נדליק נרות, נתפלל, נגיד קידוש, ניטול ידיים ונאכל. [הכל מתוקן לסעודה, אבות ג' ט"ו. ע"י ביה"מ ס"י רמ"ב, ס' שולחן של ארבע רבנו בחיי – השער הר]. מדרש אותיות דר"ע את כ"ב, שבת דף קנ"ג]. וזו תהיה ההתחלה של העליה הכי גדולה שיהיה לנשמה, וזה ימשך לנצח.

שאלות ותשובות:

לא שמים לב. הם היו קוברים את הרב שמואל ושוכחים מזה אחרי כמה ימים חוץ מאלה שמאד קרובים אליו, אבל אם מתרחשים כאלו טרגדיות כמו שיהודי אחד ממש נהרג, ויהודי שני במצב קשה ביותר, ויהודי שלישי ג"כ פצוע קשה, לפי מה שאומרים יש כמאה פצועים ה"י, אז היהודי עצור וחשוב: 'מה זה אומר?' ואני אגיד לכם מה זה אומר, זה אומר שאם אתם לא תקבלו את המסר הזה – גם יהיה לכם מוות, צריכים להחליט מה אנחנו רוצים: חיים או מוות. זה הגיע לנקודה הזאת.

ממלחמת העולם השנייה עד היום, אמנם כאן בארץ הרבה נלחמו וכו', לכן זה היה פחות מאשר בחו"ל, אך בחוץ לארץ זה היה עוד יותר. חיו חיים של רגיעה, של כל מיני התעסקויות עם גשמייות וכו' [וישמע... ויבטח]. וה' שלח לנו מחלות קשות ל"ע שאנשים נפלו כמו זבובים, ולמרות זאת היהודים לא רצו לראות ולא רצו לדעת. וזה קרה אחד אחרי השני, אבל לא רצו לעזוב את הגשמייות, לא רצו להתקרב לה', אפילו שהם 'קרובים-לה-כאילו', אבל הם היו קרובים ל"עגל הזהב". אבל זה לא עבד איתם, זה לא עזר להם. אז ה' התחיל לקחת את גדולי-הדור שלנו. וזה לקח הרבה שנים, אחד אחרי השני, עד שמישהו פתאום התחיל להסתכל: 'הי, מה קורה פה?', אחד אחרי השני נעלמים מאתנו! ואלה שבאים במקומם – הם לא קרובים לכהן ולחשיבות של אלה שהלכו. עד שכיום אנחנו ממש יתומים [ב' מקורות יהודי החתום, עמ' קס"ד, בעילום המעורר], אין לנו רב אחד, גדול אחד, שהוא גדול של כל עמ"י, אין אחד. אין אחד שיש להם את השכל, את האהבת-ישראל, את הקירבה לה' של אלו שהלכו.

ולכן היתה כוונת התרגשות כשראו סרט קטן, במשך אולי דקה, שמראים את החפץ-חיים. יהודי אמיתי שהסתכל על זה בכה. הוא רצה לבכות. כי עד שהדמעות באות – זה כבר נגמר. אבל לראות אותו, את הגדול הזה, את היהודי הענק הזה, בגובהו הקטן לעומת אלו שהלכו לידו, אבל הוא היה גדול מכולם, הוא היה

אני לא צריך שוב להזכיר לכם שרוב עם ישראל זה ערב רב, הרוב הגדול, אז מי אנחנו? איך נדע שאנחנו לא ע"ר? אני אגיד לכם איך. נדע זאת בכך שהלב היהודי – הוא שמח, שמח שכבר גומרים את הגלות הנוראית הזו, ובכך שמוכנים לתת את כל הכסף בעולם, את כל הגשמייות, רק כדי לצאת מזה, ולחזור לעולם שכולו טוב, שבו האמת שולטת, והשקר נעלם, שהנחש שחוט, שהיצר הרע שחוט, ואנחנו באמת בני חורין. כי עד שהיצר הרע לא נעלם – אנחנו לא בני-חורין, אנחנו

ע"י... ועכשיו השכינה פה בארץ, הוא עזב את העולם הגדול, הוא פה בארץ ישראל. ליהודים פה בא"י יש יותר סיכוי לראות את האמת, ולא להא לה שבוחר'ל יש פחות סיכוי, כי הם יותר מבולבלים, אבל גם פה הרוב מבולבלים, אפילו בין החרדים, אבל יש לנו פה יותר סיכוי. השכינה נמצאת לגמרי פה, עזבה את חוץ לארץ, ולכן יש הרבה יותר אנטישמיות שכל יום זה גדל וגדל, וזה הגיע גם כן לכך שראשי-מדינות וכל מיני אנשים חשובים כבר נותנים גם כן רמזים שנמאס להם מן היהודים. [ע"י תפארת יהונתן על פרי ניצבים, חובב במאמר 'בלע המות לנצח']

הקב"ה פה איתנו. אם נהיה איתו – ארץ ישראל תהיה המקום הבטוח ביותר [יצחק ציון תהיה פליטה... ס' עובדיה]. בחו"ל, אם יש צדיקים שמה, אז ודאי ה' יציל אותם, זה לא יהיה פשוט. וכמה יהודים בטוחים שהם כל כך צדיקים, וזה שהם בוונים בתי-מדרש בתוך הבתים שלהם זה עוד לא עושה אותם צדיקים, זה הרבה פעמים עושה אותם 'שוויצרים' (גאים), ששמחים להראות שיש להם כסף, ובוונים בית כנסת בתוך הבית, וכו' וכו' [וישבע ישראל את עשו – ויבן היקלות, אשיל י"א ח' המין הר]. **לצערי הרב, הם חיים הרבה באשליית גדולות.** יש הרגשה שכל הבתים האלה שיש בהם בית כנסת או בית מדרש בתוך הבית יעופו וימצאו מקום לנחות פה בא"י... טעות, טעות גדולה! זה רק אלה שצדיקים ממש. וכמה יש כאלה? יש הרבה 'כביכול צדיקים', אבל כמה שבאמת צדיקים?

ולמה ניגורע... מתוך ספר חסד לאברהם (מעין ג' נהר כ"ב): '... וכשישראל בני קיבוץ גליות (אלו שבאו לא"י לאחר ביאת המשיח) יראו שאחיהם (אלו שהיו כבר בארץ ישראל בזמן ביה"מ) נעשו בריה חדשה, ופורענים באויר ללכת ולדור בגן עדן תחתון ללמוד תורה מפי השם יתברך, אזי יתקבצו בני קיבוץ גליות בדאגה בלבם ודאבון נפש, ויתרעמו למלך המשיח, ויאמרו: 'וכי אין אנו בני ישראל כמותם, מאין זכו הם להיות רותניים בגוף ונפש מה שאין כן אנו ולמה נגרע?' ואומר להם מלך המשיח, כבר נודע ומפורסם שכל מידותיו של הקדוש ברוך הוא מדה כנגד מדה, אותם שהיו בחו"ל והשתדלו לבא בארץ כדי לזכות ולפטר טהורה, ולא חשו על ממונם ולא על גופם, ובאו בים וביבשה, ולא חששו להיותם נטעיים בים או נגזלים ביבשה או להיותם שבוים ביד אדונים קשים, ובעבור שעשו העיקר מרוח ומנפשם ולא ממונם וממונם, לכן חזרו ורותניות מדה כנגד מדה. ואמת שהייתם יכולים לבא בארץ כמותם ונתרשלתם לבא בעבור תמדת הממון וחששתם לממונים וגופכם ומהם עשיתם עיקר ומרוחכם עשיתם טפל, לכן נשאתם גשמיים מדה כנגד מדה. ולתמדת ממון שחמדתם הנה הש"י נותן לכם ממון בלי שיעור... ע"ש.

אני לא צריך שוב להזכיר לכם שרוב עם ישראל זה ערב רב, הרוב הגדול, אז מי אנחנו? איך נדע שאנחנו לא ע"ר? אני אגיד לכם איך. נדע זאת בכך שהלב היהודי – הוא שמח, שמח שכבר גומרים את הגלות הנוראית הזו, ובכך שמוכנים לתת את כל הכסף בעולם, את כל הגשמייות, רק כדי לצאת מזה, ולחזור לעולם שכולו טוב, שבו האמת שולטת, והשקר נעלם, שהנחש שחוט, שהיצר הרע שחוט, ואנחנו באמת בני חורין. כי עד שהיצר הרע לא נעלם – אנחנו לא בני-חורין, אנחנו

הצדיק אבד...

ש. בעבר כאשר צדיקים נפטרו אמרתם שזה נותן לנו עוד קצת אריכות, עוד פסק-זמן, אפשרות לעשות תשובה, אבל עכשיו עם הסתלקות הרב זצ"ל קרה אסון בעת הלווייה, אברך אחד נהרג ר"ל, ובנוסף עשרות נפצעו, ה' ירחם... האם תוכל להגיב ולהתייחס לזה?

ת. ברור מאד, זה ברור מאד. הרב שמואל היה יהודי 'מעל ומעבר'. הוא עוד החזיק אותנו, את כולנו. הוא אהב את כל עמ"י, הוא היה שייך לכל עמ"י, וזה החזיק אותנו, זה עוד נתן לנו אפשרות לחזור בתשובה יותר בקלות יחסית. אבל נגמר הזמן, הגאולה לא יכולה לחכות לנצח, ברוך ה', ואז הגיע הזמן שהוא היה צריך לעזוב את העולם, כי היהודי צריך להחליט בעצמו לחזור לקב"ה. והקרבת האלה – זה בא להראות לנו שזה לא יהיה קל, ושיהיו קרבנות, יהיו קרבנות, ושנאנחנו לא נקיים. אנחנו לא מוכנים כל כך בקלות. יש לנו עדיין ויכוחים בינינו על שטויות, על כסאות בכנסת, ממש על שטויות, ואנחנו מדברים לשון הרע אחד נגד השני, ואני לא מדבר על רמה קטנה, אני מדבר על רמה גבוהה, 'בגדול', אנשים גדולים, עסקנים גדולים, שנלחמים אחד עם השני. על מה? על מקום עם הציונים, עם הרשעים, עם הערב רב [תהלים א', ר' חסילא ב' ס"ו, ותקוהו ב"ו ע"ב].

אנחנו יודעים שכאשר הבבא סאלי הלך מהעוה"ז הוא לקח איתו ארבעה צדיקים, ארבעה צדיקים הוא לקח! כשהם חזרו הביתה היתה תאונת דרכים, והוא לקח אתו ארבעה צדיקים. ולמעשה הבבא סאלי זצ"ל הוא היה מבין הראשונים שמהקבוצה הזאת, והוא לקח אתו את הצדיקים האלה כדי שהבן-אדם, היהודי יגיד לעצמו: 'למה הם הלכו? בסדר, הצדיק, הוא היה זקן, הוא הלך, הוא עשה את שלו, אבל למה הם? למה הצדיקים האלה הלכו?' והם היו יודעים כצדיקים, כולם [הצדיק אבד ואין איש עם על לב, ואנשי חסד נאפסים באין מובין כי מפני הרעה נאפס הצדיק...], והם היו אשכנזים, והם היו חסידים, חסידים של הבבא סאלי זצ"ל. וזה בגלל שיהודים

יהודי כ"כ קרוב לאמת, האמת שאנחנו אפילו לא יכולים להבין. לראות אותו ממש הולך על הרגלים שלו, נושם והולך – זה מרגש מאד, ומי שיכול היה להתרגש מזה, ואפילו לבכות מזה, זה יהודי אמיתי.

ש. הרב וואנר סימל סוף תקופת, מסורת שנגמרה... היום זה גם היא צייט של הבא-מאיר וצ"ל שהוא היה מאד קשור אלי...

ת. בודאי, הוא היה שייך למה שפעם היה. אבל גם פעם כשזה היה – היה עם הרבה-הרבה בעיות, והרבה אנשים ירדו מהדרך, נשאר רק גרעין, ממש גרעין קטן. ועם כל החסידיים שיש היום – גם מתוך זה יש גרעין קטן **[ועוד בה עשיריה... סומים כתובות]**, כן, זהו, כאלה כבר אין, זה לא קיים, גם לא מהמשפחות שלהם. לא קיים מה שאיבדנו. אלה שנשארו – אין להם את הכח שאנחנו נסתתר מתחת הכנפים שלהם, וכמו שאמרת: כל יהודי חייב לחפש את הדרך שלו.

ש. הרב נפטר בגיל 102 – שזה בגימטריא 'אמונה', וגם ליל הסדר, זה הלילה של חיזוק האמונה...

ת. בכל דבר שקורה יש גימטריאות מכל מיני כיוונים וכל מיני סימנים שמוכיח את זה. בואו נדבר ישירות, לא צריכים הוכחות. זו עובדה שכל אחד יכול לראות: או שנאמין ונבטח בה, או שלא. אם נבטח בה, נאמין ונבטח בה – נחיה. אם לא נאמין ונבטח בה – לא נישאר, חס ושלום.

ש. בספר יצירות דבש, בדרשות רבי יונתן אייבשיץ וצ"ל, מובא כמה פעמים שמטרת ההספד זה להביא את השומעים להתעורר לתשובה ובכך לעורר את זכותו של הצדיק לסייע להם לשוב אל ה'. הדבר הזה נשכח בשנים האחרונות, מדברים על המעלות, על ההפסד, אבל כמעט לא מדברים לחזור בתשובה, לא נשארים עם כיוון מעשי...

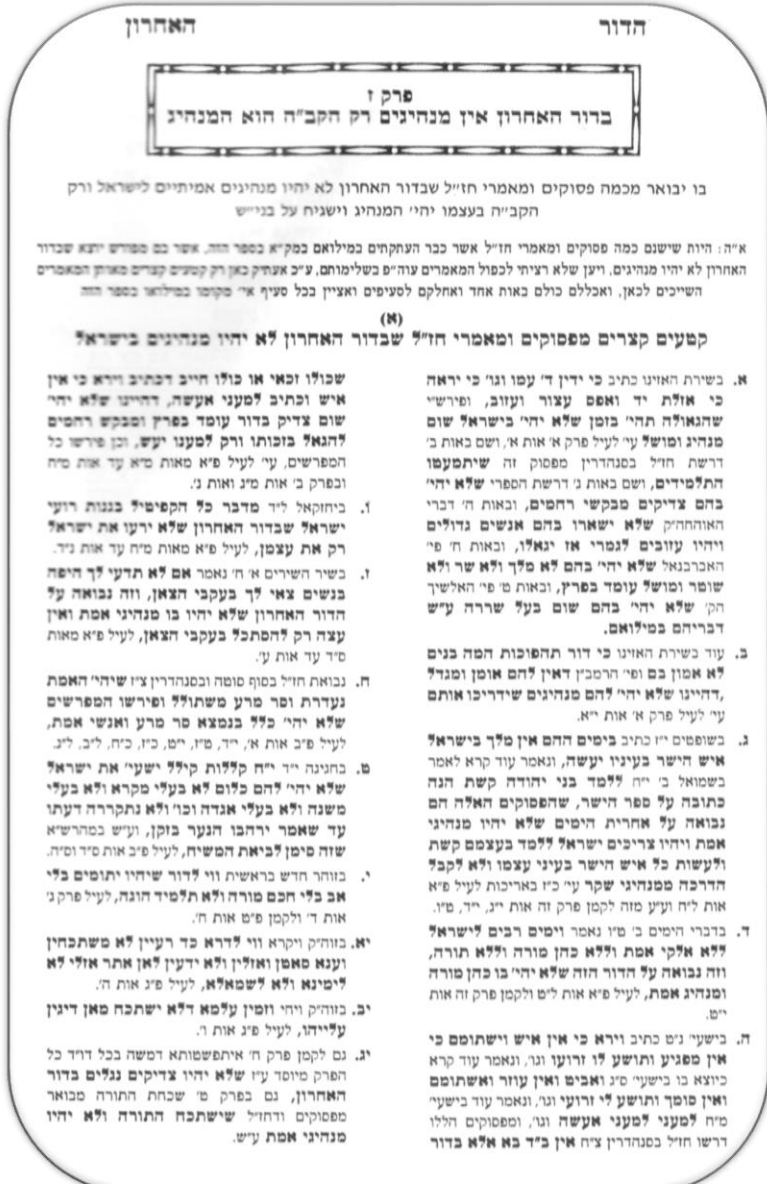
ת. לכן אני רק יכול להגיד שאין אחד היום שמוסוגל להחזיר את עמ"י בתשובה. כל אחד צריך להחזיר את עצמו בתשובה, וכשיגיע המשיח בעזרת ה', הוא ישלים את זה, כשהוא יתגלה **[ע"י עיני יצחק, (רמפורט) סנהדרין את קע"ב]**.
ש. אבל כתוב שזה אליהו הנביא יעשה והשיב לב אבות על בנים...
ת. נכון, זה הכל תהליך אחד **[ר' הרגום יונתן ניצבים ל' ד']**.

ש. מנחם אמר בפעם הקודמת, 'אתם תראו מה שיהיה בפסח, האם הכוונה למה שקרה עם הרב וואנר וצ"ל?'

ת. אני לא יודע אם הכוונה לזה, אני יודע שזה משהו עצום מה שקרה עם הרב וואנר וצ"ל, וכדי להדגיש את זה – הוא לקח איתו קרבנות, קרבן אחד לפחות, אם לא יותר, ועוד פצועים רבים.

ש. ועוד יש לנו חמשה ימי פסח לפנינו...
ת. נכון, ואחרי זה, שוב אני חוזר, תהיה ירידה חדה ביותר.

ש. במה תבטא הירידה הגדולה הזאת?
ת. זה יתבטא קודם כל במלחמות גדולות. זה יתבטא בפחד עצום, וזה יתבטא בזה שאי אפשר יהיה לסמוך על אף-אחד, על אף מדינה. יפחדו לעלות במטוסים, יפחדו מלנסוע באניות, יפחדו, ויפחדו, ויפחדו יותר ויותר **[וישעיהו ב, אשיל ייא סק"ז]**.

ש. כבר עכשיו פוחדים. טיים ריסק בכוונה את המטוס שלו. פעם אמרתם שיגיע זמן שבו יאבדו את כל המבטחים ולא יוכלו אפילו לסמוך על ההיגיון האנושי...

ת. נכון. וזה יהיה עוד יותר גרוע. ואנשים יפחדו ממש. הם עדיין עולים על מטוסים, אבל פחות, ופחות בשמחה, ויותר שמחים כשמגיעים כבר אל היעד. פעם היו נהנים יותר מהטיסה בעצמה, עכשיו רוצים כבר להגיע. זה לא פשוט.

ש. האם הירידה הזו תבטא גם כן בירידה רוחנית-מסורתית בתוך המחנה שלנו?

ת. המצב הרוחני – ככה, יהיו כאלה שיעלו מזה ויקבלו אומץ להשתחרר מן השטויות, ויהיו כאלה שיירדו עוד יותר **[יציאת ישיעה' פרק א']**.

להחזיק בחבל...

ש. מהי המשמעות של הביטוי 'צריך להחזיק בחבל הרוחני שקושר אותנו לקב"ה, האם הכוונה לחשוב על הקב"ה עשרים וארבע שעות ביממה?

ת. אם אנחנו חיים בתוך העולם הזה, שלא נדע, אז קמים בבוקר, מתחילים מיד לחשוב, מה אני עושה בעבודה היום... אני צריך ללכת לפה-ולשם, הו, יש לי איזה עבודה שאולי אני אקבל קצת

כסף... ובערב אני ואשתי או לא-יודע-מי עוד צריכים ללכת לחתונה, וצריכים לסדר את הפיאה, וצריכים לעשות את זה, ופה, ושם, וזה אומר שכל היום עסוקים עם שטויות. האם זו בעיה בשביל היהודי להיות עסוקים עם ה'?! הוא קם בבוקר, אומר קודם כל 'מודה אני', אח"כ הוא נוטל את ידי, אח"כ הוא רוחץ ידים וכו' וכו', והוא אומר את הברכות, ואח"כ הוא הולך להתפלל. וגם אשה – אותו הדבר, היא לא הולכת מן הבית להתפלל, היא מכינה את הילדים לבית-ספר, דואגת להם לסנדביצים וכו' וכו', **[הכל עבודת ה' - מבבל דרבי דעה]**.

ואנחנו, יש לנו תכנית לאורך כל היום להיות רק בעבודת ה'! זה לא כולל ללכת לראות סרט באינטרנט, זה לא כולל ללכת לחתונות מפוארות, עם שטויות. ואם ללכת לחתונה – אז זה בשביל לשמח חתן-וכלה, אבל לא בשביל כל מיני שטויות אחרות, ולא צריכים כל דבר שיש לנו להפוך את זה לבידור, לבידור שדומה לחילונים, שזה עושה אותנו עסוקים עם תסרוקות, ועם בגדים, וכו', וסרטים מכל הדבר הזה, שבסופו-של-דבר גברים רואים איך שנשים רוקדות וכו'.

אנחנו, אם אנחנו יהודים-אמיתיים צריכים לעשות פשוט מה שכתוב בתורה, מה שאנשים תמיד היו עושים כשהם היו קרובים לה'. קמים בבוקר, אומרים מודה אני, נוטלים ידים, וכו' וכו'. הולכים לבית כנסת להתפלל, אם יש עבודה אז עושים את זה, אבל אומרים תהלים, ועושים כל דבר להישאר עם הקב"ה ולא להיות מושפע מהטינופת שמסביב בכל מקום. אלה שגרו בשטעטל (בעיירה) כמעט לא ראו טינופת. הם רק ראו אחד-את-השני כשכל אחד רץ לבית כנסת וכל אחד מתפלל. ואפילו באירופה, בהרבה מקומות שהיהודים היו עובדים, אבל ברגע שגמרו את העבודה – רצו ללמוד תורה! והנשים שלהם שמחו עם זה. זו היתה תקופה. אבל היצה"ר נכנס, נכנס וקלקל אותנו. וזו הבעיה. היצר קילקל אותנו. פה ושם חיינו כך בגלות, אבל כל פעם הוא הוריד אותנו, היצר הרע.

בכל פעם הגויים, או שהם נתנו לנו קצת יותר חופש, או שלא-משנה-מה, כל מיני דברים, והדבר הזה, החיים האלה, נעלמו שזה כבר כמעט לא קיים. לפחות לפני מלחמת העולם השנייה זה היה קיים בכל מיני שטעטלאך, אבל היום לא קיים בכלל.

אפילו באירופה שלפני מלחמת העולם השנייה, רוב האנשים היו מחללי שבת, רוב היהודים, אבל בכל אופן היו ישיבות מפוארות, רוחניות, ישיבות גדולות, לא גדולות לעומת האוכלוסיה באירופה, אבל היו יהודים אמיתיים שרצו באמת אך ורק ללמוד תורה. ואנחנו יודעים שכל אלו הלומדים מיישבת מיר שהגיעו לשנחאי (שאנגהאי, יפן), מכולם רק בחור אחד נפטר שם בשנחאי! וזה רק מראה כמה שהם היו צדיקים. אפילו הסינים האלו ידעו שהם צדיקים. כשהאמריקאים התחילו להפציץ שם את שנחאי או רצו לחפש את התלמידים של ישיבת מיר ולעמוד לידם, כי ידעו שהפצצות לא תיגענה בהם. צדיקים גדולים היו, אבל רוב הצדיקים באירופה הלכו, עם הרשעים, ומעטים מהצדיקים שרדו. וביניהם הצאנזער רבי זצ"ל שאיבד את כולם והקים מחדש חסידות, והבובובר רבי זצ"ל עם אותו סיפור, וכו', והסאטמר רבי זצ"ל, והיו עוד. אבל בכל אופן העי"ר נכנס, והוא מקלקל כמה שיכול. תמיד הם קינאו בנו ואף פעם לא עזבו את העי"ר של מצרים. אז לכן, אנחנו, היהודים האמיתיים, חייבים לחזור לחיים כאלו שמהבוקר עד הלילה, ומהלילה עד הבוקר אנחנו חייבים לחיות לפי התורה. זה הכל. פשוט מאד.

ש. אנחנו בעיצומם של ימי ספירת-העומר, הכנה לחג השבועות. בשבועות אנחנו אמורים להגיד נעשה ונשמע ולקבל את התורה. האם המשמעות של הנעשה ונשמע לפי מה שאתה מגדיר זה שאין לנו שום רצון בחיים רק לעשות את רצון ה' יתברך, האם זו הכוונה?

ת. כן, אין לנו חיים אחרים. כל הבידור, הבידור הזה שהעולם יצר מאחרי מלחמת העולם המערבי המפונק, שהמציא את המושג של 'זמן בידור', של לנות, של ללכת לשחות, לרכב על אופנים, לרכב על סוס לשם בידור, כל הבידורים האלה – זה הרג אותנו. זה לא יהודי בכלל. השמחה שלנו – זה החגים שלנו, השמחה שלנו – זה בכל שבוע השבת שלנו, ואם אנחנו עושים מזה שמחה, ובאמת זה שמחה, אז מה חסר לנו? האם חסר לנו הסרטים של השטיות? חסר לנו משהו? כל הדברים האלה מכניסים אותנו לדיכאון! וזה, החיים של היהודי האמיתי, מכניס אותנו לחיים טובים, חיים שמחים. מה יש לאשה? יש לה משהו אחר לעשות בחיים ממה שה' ברא אותה? יש לה שמחה גדולה יותר בללכת לעבודה מאשר להביא ילדים חמודים לעולם, בעזרת ה' יש לה שמחה יותר גדולה מאשר להגיד תהלים או מאשר לדאוג לבעלה שיהיה לו מה לאכול ובגדים נקיים וכו'? יש לה שמחה יותר גדולה מאשר לראות את הילדים שלה לומדים תורה? אני לא מבין, לא מבין. ירדנו מהדרך, ירדנו מהכיוון, ירדנו נורא-נורא-נורא. כ"כ התבלבלנו עד שאנחנו אפילו לא יכולים לראות איך אפשר בכלל לצאת מזה. "בידור, בידור, בידור". מה זה בידור? ריקנות! ריק, ריק, ריק. הורס את המשפחה, הורס את העתיד של האידישקייט.

ש. פירוש המילה 'בידור' בארמית זה 'פיזור', הבן-אדם מתפזר לכל הכיוונים ולא נשאר בתוכו כלום...

ת. ברור, אם הוא היה פעם צריך לרכב על סוס בשביל להגיע לאיזה מקום, מילא, אבל אם עושים את זה לשם ספורט – זו טיפשות. אם היה לו אופניים כי הוא צריך להגיע לעבודה או לאיזה מקום, אז זה דבר אחר, אבל לרכב על האופניים בשביל ספורט? זה שטיות. זה בלבולים. זה שהרוח שבו מתה, הקשר עם הנשמה נעלם. הכל שטיות **[הקבל ורעות רוח, קהלת ד' ד', וזהו וישב קצבים]**.

המו גויים מטו ממלכות...

ש. בענין של איראן, הכל מתקיים במדויק לפי הנבואות של חז"ל, ממש מפליאו **[הקראתו חנה באו, ויחזיתו אני מגיד, בשרם העמקתה אטימי אהפם] תפתח לנו קצת את העיניים שלנו...**

ת. מה יש לפתוח עיניים? אתם רואים שזה קורה. פתאום האיראנים, בלי שנרגיש, הם כבר נמצאים ונלחמים בעיראק, הם בתימן, הם מאיימים על תורכיה, הם בודאי בלבנון ובסוריה וכו' וכו', נו, אז מה אתם עוד רוצים? שאני אגיד לכם את כל פרטי הפרטים? אני לא יודע. אני יודע שזה קורה, וזה ברור.

ש. האם נשיא ארה"ב אובאמה באמת איתם? האם באמת הוא פועל לטובת האינטרסים שלהם עם כל ההסכם הזה?

ת. כל ההסכם הזה – זה סתם שטיות. זה שטיות וזה סתם הצגה. בדיוק מה נתניהו רוצה – זה דבר פשוט ביותר, הוא לא מאיתנו. הוא לא איתנו, הוא מאיתם.

ש. עם מי?

ת. עם האלה, עם הרשעים, והוא, עם הכושי – המלחמה שלהם זה סתם שטיות, זה כדי להטעות את העולם.

ש. האם הם עובדים גם כן יחד עם איראן?

ת. איראן – הם טיפשים. משתמשים בהם. בדיוק כמו משתמשים עם אסאד. הם לא אוהבים ערבים. הם 'הארבים' (מגזע הארבי), והארבים לא רוצים ערבים, מה הם צריכים אותם? הם רק צריכים להתפטר מהם. אז הם הקימו את 'אל-קעידה', ואת 'האחים המוסלמים', ואת הדאע'ש כדי להילחם, שיהיו מלחמות אחד עם השני. ותראה כמה שזה מצליח, ה' ממש נותן להם הצלחה גדולה. מה אכפת? שיהרגו זה את זה. וה'הארבים' הם הרשעים העקומים ביותר.

ש. הגאון מוילנא אמר שהם ה'עמלק'...

ת. ממש. אבל בני ישמעאל – זה סתם פרא אדם, לא יותר ולא פחות, יש ביניהם יותר שקטים ופחות שקטים, אבל בסה"כ אי אפשר לסמוך עליהם בכלום, בשום דבר.

ש. אני לא מבין, הרי כתוב שמלחמת-גוג-ומגוג תהיה בין אדם וישמעאל, והם בסופו של דבר יורשו אחד את השני, אז מה הכוונה: 'הכל משחק, הם כולם ביחד'?

ת. נו, אז מה, מה זה שייך לעכשיו? קודם כל, איראן זה ערבים, ומשתמשים בהם סתם, משתמשים בהם בשביל להרוג את הערבים עצמם. אחר כך יתפטר גם מהם, אל תדאג, רוצים להתפטר מהם, הם רק משתמשים בהם, אבל בסופו-של-דבר גם ככה הם יהרגו אחד את השני.

וכל הענין של הרשעים האלה זה לא התחיל עכשיו. הם משפחות-משפחות, שנושאות את הסמל של השטן, שלא נדע **[הענין מפתח דוברי קבוצה... ממונה נ"ח ע"ש]**. הם משנים רבות מאד. אל תשכחו שהנצרות, אחרי שאותו האיש עשה מה שעשה ומת איך שהוא מת, לאחר מכן היתה התפתחות של הנצרות. כשזה הגיע לרומא – קונסטנטין פשוט הפך את זה לידת של כולם, כולם נאלצו לקבל את זה, חוץ ממנו... הוא עצמו קיבל את זה רק בסוף החיים שלו, כי הוא הרי ידע שזה פרי יצירתו, שהוא זה שלקח אנשים כדי להרכיב את הדת, אז זה לא היה דת שהוא היה יכול להאמין בזה... אבל הוא רצה שכולם יעזבו את הגעשקע'ס שלהם, כי עד אז לכל אחד היה געשקע'ע אחר משלו, ושיתאספו מתחת לדגל אחד.

אבל הם מעולם לא עזבו את העי"ר שלהם, הם פשוט לקחו את הנצרות, הפכו את זה למה שהם הפכו את זה, והשאירו בפנים את העבודה זרה. **והכנסיה הקתולית היתה תמיד מבוססת על עי"ר**, רק מה? הפרוטסטנטים הבינו מה קורה פה, הם הסתכלו מה שקורה בתוך העולם הקתולי, בוותיקן, והם אמרו: 'מה, זה לא בסדר?' זה לא להתפלל ל-God שהוא באמת יצר את העולם וכו' וכו', זה להתפלל לעי"ר. אז נפרדו. וזה לא תמיד בשביל הסיבות הטובות. כמו למשל הסיפור באנגליה עם המלך הנרי השמיני, שהוא רצה להתגרש ולהתחתן, אבל הרי אין 'גט' בדת הקתולית, אז הוא לא היה יכול להתגרש... אז הוא פשוט 'גירש' את הדת הקתולית ויצר דת אחרת, שבה כן אפשר להתגרש... ככה זה התפתח. בכל אופן, הרשעים – זה אלה שנשארו עם העי"ר, והם באים ישר מהשטן, ישירות מהנחש... ואנחנו חושבים לעצמנו: 'הו, הנחש זה היה מלפני כ"כ הרבה שנים, אין כבר כזה דבר...', אבל עכשיו, תראו, כולם מדברים על זה שהם ממש מהשטן! ושומעים איך שהם מדברים, איך שהם מתפללים בלטינית, שהם אומרים שמה, מזכירים כל הזמן את השטן, לא עלינו.

ש. שמעתי מידע-דבר מה שקורה שמה, מקריבים תינוקות, קרבנות אדם...

ת. זה מאד-מאד יכול להיות. זה שיש הקרבה של ילדים, ואפילו קרבנות של מבוגרים יותר – יש. חשבנו לעצמנו שזה היסטוריה, אבל זה לא היסטוריה, זאת היסטוריה שלא נסתיימה... שתדעו שזה מעולם לא נעלם, זה נשאר בכל הדורות. **ש. הם באים פשוט להילחם ישיר על האמונה...**

ת. זה כל ההתנהגות שלהם. הם רוצים לשנות את הבריאה, שלא נדע. הם רוצים להפוך את זה למשהו שמבוסס אך ורק על העוה"ז, על הצורך הגופני של האדם, ועל מה אני אגיד, על הדבר העקום ביותר. זה מזכיר לי באמת את העי"ר, שזה ממש הפוך ממה שהקב"ה מבקש: כל ה'לאוים' – מותרים, וכל מה שיותר לפי התורה – זה 'לאו' בשבילים **[פירוש ראה י"ב ל"א]**. כמו להתחתן גבר עם אשה, הם רוצים להפוך את זה למשהו אחר, וזה בשביל לעצור את היצירה את העולם שה' ברא, רוצים להפוך את זה למשהו שונה. הנחש תמיד רצה לשלוט, הוא הרגיש שהוא יכול לשלוט. למה הקב"ה שולט? למה הוא בורא עולם? הוא האמין שהוא יכול להיות הבורא עולם... **[ויחיתם כאלקים...]** ואז הוא שייכנע את אדם ותוהו. אבל עדיין הוא מאמין בזה, עדיין הוא עושה את הצרות שלו, אבל הבעיה היא שהרבה

אנשים הולכים אתו, ועכשיו שהופכים את הלבן לשחור ואת השחור ללבן – אז אנשים מתבלבלים. מתבלבלים לגמרי.

ש. שמעתי שגילו ידע מ'בפנים', מבין הרשעים הגדולים האלה, התברר שכל התנועות של שיוון זכויות הנשים, הפמיניזם וכו', אלו הם שימוז ופיתחו את התנועות הללו, וזאת משני אינטרסים: א. לשעבד גם את הנשים לשליטה שלהם, ב. כדי להרוס את התא המשפחתי ובוזה גם לעצור את ההתרחבות של האוכלוסייה... אז זה גם כן בעצם חלק מהמלחמה שלהם נגד הבריאה של הקב"ה...

ת. ברור מאד. ומי שמסתכל בעין אובייקטיבית על ההיסטוריה של העולם, אבל על ה'באמת היסטוריה' של העולם, הוא רואה איך שבכל דור זה מתקרב להיות לגמרי נגד הקב"ה, איך שמה שקרה בבריאת-העולם בהשתלשלות של הקשר של הנחש עם האדם וחוה – איך שזה ממשיך בכל הדורות, ה' יעזור לנו, ורק עם-ישראל יכול לצאת מזה, כי רק עמ"י יש לו את הקשר העמוק מיציאת-מצרים והר-סיני [ואביא אתכם אליו, שבת קמ"ו].

ש. באלו ארצות יהיה הרס וחורבן, האם רק בארצות שבהם מתגוררים יהודים או בכל איזורי העולם?

ת. ההרס יהיה בכל העולם, בשני-שליש העולם, אבל לא באיזור פה. ולא שלא תהיה פצצה פה ושם, אבל הרס ממש לא יהיה, אולי תל אביב תקבל...

ש. התכלית של כל החורבן הזה – מן הסתם זה בכדי לבער את כל הליכוד, לטהר את העולם מכל הוזהמה שהצטברה במשך כל ההיסטוריה מימות עולם...

ת. ברור, ויכולו להישאר רק אלה שבוטחים בה' [תהלים מ"ג, זר מקו"צ למאמר: זה לא לא אירא].

ש. ופה שקועים בהזיות, תפקיד זה או אחר...

ת. אני מקוה ששמתם לב על כל הבחירות האלה, כמה שירדו על נתניהו, ופתאום הוא לוקח כ"כ הרבה מקומות... האם זה הגיוני בכלל?!... ה' נתן ז'בנג' להרבה מאד מהאויבים, אבל המבתן הכי-גדול זה עוד מעט, וכל יהודי-אמיתי פה בארץ צריך להיפרד מהם, לגמרי!

ש. שמעתי בשם צדיקים שאמרו שנתניהו יהיה ראה"מ האחרון במדינה...

ת. זה ברור. הוא חייב להיות האחרון, אין לנו כח ליותר. אבל חוץ מזה, הוא – איתם, הוא עם הרשעים. אז כל האלה, הליצנים שיושבים שמה בכנסת, זה הכל יפול, עוד מעט יהיה פה שלטון-לא-שלהם, וזה יהיה הסוף שלהם.

ש. איך זה שיש הרבה שאוהדים אותו ולא רואים אותו כשיא הרשע...

ת. כשהוא היה עם לפיד הוא לא הוציא מהפה שלו אף פעם: 'ברוך ה', אם ירצה ה' /', ועכשיו הוא זורק את זה בכל מקום... הוא פתאום הלך לכותל לפני שהוא הלך לדבר שם בניו-יורק... ובכלל, הוא התגייס לזה לפני הרבה זמן, הוא לא 'מאמין כמו יהודי', וגם כל ההצגות שלו – זה ממש משחק, אפילו לא מקצועי...

ש. שמעתי דברים מזועזעים מהמסירות שקורים במחנה שלנו, איום ונורא...

ת. טוב, אנחנו בדור של מלשינים [סנהדרין ע"ג], מלשינים בכל מקום. וה' כבר יטפל בהם.

ושב וקיבצך... – קירוב רחוקים

ש. יש צדיקים שפועלים במסירות להחזיר יהודים בתשובה...

ת. ודאי, ה' לא משאיר אותנו בלי כלום, אבל בסה"כ היהודי צריך להחזיר את עצמו בתשובה, כי אם הוא לא יעשה את זה – זה אף פעם לא יהיה, משהו אחר לא יוכל לעשות את העבודה עבורו. אמנם יכולים לעזור לנו, אבל האם הם באמת יכולים לעשות לנו בסופו של דבר את העבודה?! יש הרבה בעלי תשובה שאף פעם לא ממש חזרו בתשובה, ויש הרבה חרדים שאף פעם לא חשבו בכלל לחזור בתשובה. אז אנחנו בכלול.

ש. האם זה שהוא עוזב את העולם החילוני ונכנס לחיים בין החרדים, האם זה לא נקרא שהוא חזר בתשובה?

ת. לא, יש כאלה שמביאים את החילוניות איתם. נכון, ברור שכל אחד מביא איתו את העולם שהיה לו מקודם, וזה קשה להשתחרר מדברים מסיימים, וזה כמובן לוקח שנים, אבל מי שרוצה עובד חזק, ואפילו אם זה יקח עשר-עשרים שנה, גם אחרי שכבר שומרים מצוות וכו', אבל יש דברים פנימיים שצריכים להתפטר מהם. אני לא מדבר על זה. אני מדבר על אנשים שלא רוצים להתפטר מהדברים האלה. ולצדדי הרב, יש מספיק חרדים שלא רוצים לראות שמתפטרים מזה, כי גם הם נהנים מזה.

ש. אשה אחת התקשרה לשאול, היות שהיא מאד מתחזקת מהעצות של רבי נחמן מברסלב זצ"ל, והיא נוכחה לראות שאי אפשר להיות יהודי אמיתי מבלי העצות והחיזוקים של רבי נחמן, אז היא שואלת למה במסרים לא מודגשת חשיבות תורתו של רבי נחמן זצ"ל. אמרתי לה שהמסרים מדברים על כך שכל

יהודי צריך להתקרב אל ה', וכמה פעמים הזכר חשיבות הענין של לדבר עם ה' כל אחד בלשונו, שזה בעצם העצה המרכזית של רבי נחמן, אבל זה לא הספיק לה התשובה הזאת...

ת. ה' שלח לנו כל מיני יהודים חשובים גדולים, כמו כל הגדולים-הגדולים של כל ההיסטוריה שלנו, שכל אחד יכול למצוא את הדרך שלו, את הגדול שיכול להיות הדוגמא בשבילו, בדיוק ללב שלו. אז כל אחד מוסף [ע"י סומ"ס תענית]. ויש כאלה שר' נחמן מדבר ישיר אליהם, יש כאלה שהחזון איש מדבר ישיר אליהם, יש כאלה שהחפץ חיים, יש כאלה שהאריז"ל, הרמב"ם, גדולים-גדולים-גדולים, מה זה משנה? הם כולם אותו דבר. הם כולם עבדי ה', עובדי ה'. הם ענקיים, כולם. ואני סתם רק הזכרתי כמה שמות, אבל היה מלא-מלא-מלא במשך כל הדורות [ויצדיקי הרבים כמקבים לעולם ועד...]. ואלה שגרים בארץ – יש מלא קברים שאפשר לבקש ולהתפלל בדיוק עם הגדול שאתם בוחרים, ולקבל חיזוק ישירות ממנו, אז מה זה משנה? כל אחד חושב שהרבי שלו הוא הכי גדול בשבילו, זה בסדר, הוא מוצא את הדרך בצורה אחת, הוא נגיד רבי נחמן זצ"ל, ויש כאלה שמתחזקים דרך משהו אחר, הוא נגיד החפץ חיים זצ"ל.

ש. בדור שלנו רואים שבברסלב עוסקים הרבה בענין של הקדושה...

ת. תראו, ברסלב – זה לא רק דבר אחד. יש כמה קבוצות של ברסלב. בברסלב יש ממש אברכים ובחורים ובחורות ונשים, מאד רציניים, וחחרים בתשובה בצורה טובה ביותר, אבל יש כאלה שלא. יש כאלה שזה לא דוגמא. אז בכל קבוצה יש ויש. מי שלוקח את מה שרבי נחמן ורבי נתן זצ"ל כתבו ממש ברצינות – אז הם ממש עולים ועולים, ועולים, ועולים. אבל יש כאלה שלא, שהם יושבים, ומדברים, ומדברים 'כאילו', אבל זה לא זה, והם לא הוציאו מעצמם את החילוניות, כן, התחילו לשמור שבת וכו', אבל יש כל מיני עבירות שעוד לא התפטרו מזה. וזה בכל קבוצה אותו הדבר. אז לכן כל אחד צריך להידבק לגדול שהוא מקבל את הכי הרבה חיזוק ממנו, ולא מא'לה שמהעולם שלנו עכשיו, כי כאלה כבר אין לנו, אלא מאלה שפעם היו פה. ויש ענקיים, לא רק רבי נחמן, רבי נחמן הוא היה ענק, הנכד של הבעל שם טוב זצ"ל, אבל יש עוד.

ש. אנחנו צריכים ממך חיזוק, אם לא יהיה מי שידאג לזיכוי וחיזוק עמ"י – אז מה יהיה?...

ת. סליחה, ה' דואג לעמ"י, ואנחנו רק שליחים בלבד. אנחנו לא דואגים, אנחנו דואגים לעצמינו. אפילו אלו שעובדים עם עמ"י ומשתדלים בשבילם – אז עושים את זה כי נהנים מזה, אבל הקב"ה עושה את זה מבלי סיבות, כי הוא רוצה שלילדים שלו יהיה נצח, הוא רוצה אותם איתו, לנצח, וזו הסיבה שהוא עושה את זה. לנו, יש כל מיני סיבות שאנחנו רוצים לעזור לאנשים לעשות תשובה. ודרך אגב – זה מקצוע מאד מסוכן, כי הבן-אדם צריך להיות חזק מאד בשביל לא להידבק מהחילוניות שלהם, ולא בטוח שאין לו בכלל איזו נקודה שזה מושך אותו לדברים לא-רצויים, והרבה נפלו בזה. אבל הקב"ה אין לו סיבות לא מובנות, זה הכל מובן. הוא רוצה שהם יהיו טהורים, הוא רוצה שהם יהיו לנצח, שיהיו יחד איתו. ושיעלו, ושיעלו, ושיעלו, עד שיגיעו לאמת שאנחנו לא יכולים להבין. זה הכל. ואם הבן-אדם לא יחזיר יהודים בתשובה אז שידאג להחזיר את עצמו בתשובה. אבל אפשר לעזור לאנשים, אף אחד לא אומר שלא. אפשר לעודד אותם, למה לא, אבל בסופו של דבר בלי העזרה של הקב"ה אף אחד לא יחזור בתשובה. ואמרת את זה ברור, וזה כתוב בהרבה מקומות, שהקב"ה יציל כל יהודי אמיתי ולא יפסיד אפילו נשמה אחת מאלה שעמדו בהר-סיני, זה הכל. [ולא יפול צהר ארץ, עמוד סוף פ"ט]

ש. היינו בציון דוד המלך ואמרנו תהלים, היו שם אנשים רחוקים שפתאום התחילו להתלהב, ולשיר, ולרקוד, הם נסחפו עם זה... רואים איך נשמה יהודית רחוקה, שה' פתאום מעיר אותה...

ת. זה לוקח שניה אחת שזה יכול להתרחש. וההתעוררות הזאת – זה נתן את הרצון לעשות משהו, אבל אחר כך זה העבודה הקשה, וזה מפריד בין היהודי האמיתי לבין הלא-כל-כך אמיתי.

ש. אמרתם שכל אחד צריך לקרב את עצמו אל ה', אבל הרי כתוב בגמרא שהבודדים מהעיר, מהמשפחה יכולים להציל את כל הקהילה, את כל המשפחה [ואחד מעיר, סנהדרין ק"א]...

ת. אם אחד מהמשפחה מהוה דוגמא – זה יכול להשפיע על האחרים [ויבא לת סומ"ס סוכת], אבל זה לא חייב בהכרח להיות. אם אחד מהמשפחה חוזר בתשובה, והם נשמות אמיתיות-יהודיות – אז זה משפיע עליהם. ואנחנו ראינו את זה כבר, רואים מקרים שאחד חוזר בתשובה ולאט-לאט האמא, האבא, האחים, מתחילים לחזור בתשובה. אבל זה לא אומר שזה יהיה תמיד, יש כזה דבר.